

QUÊ MẸ CÒN MÃI BÊN ĐỜI

Thơ: Vệ - Trà Huỳnh Kim Anh
Nhạc: Đỗ Ngọc Trung - Trần Quốc Dũng
Email: saosao3105@gmail.com

Boléro

Cuối trời mây buồn vương cảnh hoàng hôn, trăng lững lờ. Kia là đôi
ngừng, nhớ lại ngày xưa đến chốn này. Xin được làm

sim, chiều nắng loang sương, tóc mẹ vấn vương. Hôm nay
mưa, tràn nổi băng khuôn tháng Bảy mưa Ngâu. Bao đêm

đây, con theo lối về quê mẹ, xuôi dốc nhỏ gọi kỷ niệm, một vùng trời con nhớ
thâu, thương cha nhớ mẹ quê nhà con hứa ngày quay trở...

mong, biết bao ngày chờ trông! Bước nhỏ ngập ...về, thoả tình quê nắng sớm

mưa chiều. Dòng Trà Giang ơi! Sông sâu lắng đọng những nỗi niềm, qua

mưa lũ càng thương quê nghèo. Về đây, con tìm lại vàng trăng tuổi thơ ngút trời mộng

mơ. Chiều nghiêng bóng nắng, dáng cha gầy guộc như mong chờ, đợi

con xa xôi có quay về? Chỉ còn gặp lại trong mê khúc, nghe tiếng đàn dưới ánh trăng

roi. Lối về quê mẹ, dặm đường dài vang những lời ca, để mai rời

xa, thời khắc chia ly, nhớ hoài chốn xưa. Con mang theo thênh thang núi đồi mây

trời, ôm ấp Trà Giang diệu vợi, còn bên con cho đến trọn đời.